

Til nr. 3.

Ifølge fusionsdirektivets *artikel 2, litra a*, forstås ved *fusion* den transaktion, hvorved:

- et eller flere selskaber som følge af og samtidig med deres opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver og passiver til et andet, eksisterende selskab ved, at de tildeler deres selskabsdeltagere aktier eller anparter i det andet selskab og eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 pct. af disse værdipapirers pålydende værdi, eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, deres bogførte værdi,
- to eller flere selskaber som følge af og samtidig med deres opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver og passiver til et selskab, som de opretter ved at tildele deres selskabsdeltagere aktier eller anparter i det nye selskab og eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 pct. af disse værdipapirers pålydende værdi, eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, deres bogførte værdi,
- et selskab som følge af og samtidig med sin opløsning uden likvidation overfører sine samlede aktiver og passiver til det selskab, som sidder inde med samtlige aktier eller anparter i dets kapital.

Rådet har ved vedtagelsen af direktivet i et Rådsprotokollat til artikel 2 erklæret, at der »ved et værdipapirs bogførte værdi« skal forstås den værdi, som fremkommer ved at dividere beløbet for den i selskabet indbetalte kapital med antallet af udstedte værdipapirer.

Ifølge *fusionsskattelovens § 1, stk. 3*, foreligger fusion, når et selskab overdrager sin formue som helhed til et andet selskab eller sammensmeltes med dette. Fusionsdirektivets regler indebærer ikke nogen ændring af den gældende definition af begrebet fusion.

Ifølge *fusionsskattelovens § 2, stk. 1*, er det en betingelse for beskatning efter lovens regler, at mindst 90 pct. af (kurs-)værdien af aktierne eller anparterne i det ophørende selskab alene vederlægges med aktier eller anparter i det fortsættende selskab. Det vil sige, at den kontante betaling efter fusionsskattelovens regler højst kan udgøre 10 pct. af kursværdien af aktierne eller anparterne i det ophørende selskab.

Begrænsningen af den tilladte kontante betaling er således ikke helt ens i fusionsskattelovens § 2, stk. 1, og fusionsdirektivets artikel 2, litra a. Et beløb svarende til 10 pct. af kursværdien af aktierne eller anparterne i det ophørende selskab, vil nok typisk være højere end et beløb svarende til 10 pct. af den pålydende værdi eller den bogførte værdi af de tildelte aktier eller anparter i det fortsættende selskab.

Det foreslås at ændre bestemmelsen i § 2, stk. 1, således, at den bliver i overensstemmelse med reglerne i fusionsdirektivets artikel 2, litra a. Det skal herefter ved fusion være en betingelse for anvendelse af lovens regler, at selskabsdeltagerne i det indskydende selskab alene vederlægges med aktier eller anparter i det modtagende selskab og eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 pct. af disse værdipapirers pålydende værdi, eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, deres bogførte værdi.

Efter praksis vedrørende den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, kan den kontante indløsning af andele i det ophørende selskab være ligelig kontant indløsning af samtlige deltagere, men også kontant indløsning af f.eks. en kreds af aktionærer eller anparthavere. Det må imidlertid anses for stridende mod fusionsdirektivet at fordele den kontante udligningssum på anden måde end ligeligt mellem selskabsdeltagerne.

Til nr. 4.

Efter de gældende regler kan Ligningsrådet tillade, at der sker beskatning efter lovens regler, selv om aktionærerne i det ophørende selskab vederlægges med andet end aktier i det fortsættende selskab i videre omfang end fastsat i stk. 1.

Efter praksis gives der normalt dispensation ved fusion af banker, der ikke før den gældende fusionslovs ikrafttræden var omfattet af »90 pct.-reglen« og i tilfælde, hvor ønsket om kontant vederlæggelse i videre omfang end 10 pct. af aktiernes værdi, ikke alene er skattemæssigt begrundet.

Bestemmelsen, der kun anvendes i ringe omfang, foreslås ophævet. Den er for så vidt angår fusioner mellem danske selskaber og selskaber i andre EF-medlemsstater i strid med fusionsdirektivet.

Den gældende bestemmelse i stk. 3, der herefter bliver stk. 2, bibeholdes efter forslaget.

Til nr. 14.

Ændringen er redaktionel, idet muligheden for at nedskrive på bindende kontrakter er afskaffet.

Til nr. 15.

Ændringen er redaktionel. Efterbeskatning efter investeringsfondsloven kan finde sted efter denne lovs § 9, stk. 1 eller 2, § 10, stk. 1, eller § 10 A, stk. 1.

Til nr. 23.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de ændringer, der er foretaget i aktieavancebeskatningslovens § 5, stk. 5, ved lov nr. 144 af 13. april